

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 506/2025
06.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Ерцеговчевића, поднетом против правноснажних решења Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1154/24 од 14.01.2024. године и Првог основног суда у Београду 3Кппр бр. 39/25 Кв бр. 158/25 од 04.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.05.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Ерцеговчевића, поднет против правноснажних решења Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1154/24 од 14.01.2024. године и Првог основног суда у Београду 3Кппр бр. 39/25 Кв бр. 158/25 од 04.02.2025. године.

Образложење

Решењем Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1154/24 од 14.01.2024. године одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова одбране окривљеног АА који је поднет преко адвоката Мирослава Ерцеговчевића у износу од 107.750,00 динара.

Решењем Првог основног суда у Београду 3Кппр бр. 39/25 Кв бр. 158/25 од 04.02.2025. године одбијена је жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Првог основног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр. 1154/24 од 14.01.2024. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Ерцеговчевић, због повреде закона из члана 2. тачка 1), члана 261, члана 265. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи тако што ће усвојити захтев за заштиту законитости и одредити исплату награде и нужних издатака браниоца на име трошкова кривичног поступка у износу од 107.750,00 динара увећано за састав жалбе од 23.01.2025. године у износу од 67.500,00 динара и за састав захтева за заштиту законитости у износу од 67.500,00 динара, а што укупно износи 242.750,00 динара или да побијана решења укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер се у образложењу побијаних решења наводи да је тужилаштво и суд одбило захтев адвоката у погледу предузетих радњи, јер сматра да је разговор у полицији са АА против кога је поднета кривична пријава разговор са грађанином, а не са осумњиченим, јер је сачињена службена белешка представља акт у којој није констатовано да је у питању процесна радња у смислу тарифног броја 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а који наводи су, по ставу одбране, апсурдни и представљају правни нонсенс. Даље се наводи да у побијаном решењу стоји да је пријављени АА позван и саслушан у својству грађанина, односно није позван и саслушан у својству осумњиченог, а да је добро познато да је против окривљеног поднета кривична пријава чиме се у смислу члана 2. тачка 1) ЗКП има сматрати осумњиченим, а никако грађанином. Даље се наводи да је неосновано јавно тужилаштво одбило и накнаду за састав захтева за трошкове као и поднеска од 05.06.2024. године у којем бранилац обавештава поступајуће јавно тужилаштво да је упознат са кривичном пријавом и да је та кривична пријава поднета само ради обезбеђења боље позиције у парници пред Вишим судом у Београду, те да одбрана сматра да је поступајуће тужилаштво управо искористило навод из поднеска од 05.06.2024. године као и доказ уз тај поднесак приликом одбацивања кривичне пријаве у овој правној ствари.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд оцењује као неосноване.

Околности изнете у предметном захтеву одбрана окривљеног истицала је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 1. став шест дао довољне и јасне разлоге, прихватајући при томе разлоге првостепеног решења који су дати на страни 2. став седам и страни 3, став један и два образложења, које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**